

שחררי בריקניות הוא לא יצא,
כיוון שהוא לו רשות.
אמרו לו, מילא כל זה, אותו
גוי שאמרת שונמת לו כפר בפה
ידעת? אמר להם, כיון שהפרתי
לבעש, אותו ווות שיתה בגדו
ולוחשת לו שישוב לדרכו,
שחררי אותו אדם התנהם, דלגה
אותה ווות על אוננו (אנוי אמרה לו).
המלה החרם. אמר רבבי
אלעזר, גלו ונראה, שחררי
הנחש עשה מה שעשה. כמו
וקרבו לסלע אחד באוטו בית
שרה, ומצאו אותו הגוי מת
ואוינו נחש ברוך על עקבו, ולא
היה נבדל ממנו. ואמר רבנן פרדר
מעקבו ועלה על גרוןו ונברך
שם, ומה ש היה יורד על עקבו,
שלא היה נפרד ממנה.

מצאו לו ארנק אחד מלא
דינרים שנגזל מיהודי אחד בדור
והכה אותו. לקח רבבי אלעזר
את הארנק. אמר, ברוך קורתמן
שכללו הוא עוזה שליחות. שב
לאוינו מוקום שהיו חוליכם.
פתח רבבי אלעזר ואמר, מאשר
יקרף בעני נקבdet ועני
אהבתיך ותן אדם תחתיך
וילאמים פחת נפשך (ישעה מה).
מאשר יקרף?! יקר אריך לו
לכפב! וכף אריך?: מאשר אפה
יקר בעני. מהו יקרף? מפלל
שהוא מעצמו החכבר, אלא כף
הוא בודאי. שכל בן אדם שהוא
בחויב לפניו הקדוש ברוך הוא,
בהתחלת הוא מזלו ומתעב
(תוועבה) לפניו הקדוש ברוך הוא,
ואמר שגמלך ושב מחתאו,
עשלו הוא התפבד מעצמו,
וקדוש ברוך הוא קורא עליו
ואומר, מאשר יקרף בעני
נקבדת. אפה מעצמו נקבdet.

רשו לمعد, או דיתנו ליה באטריה חייב
אחריה בכופרא. דהא בריקניא לא יפוק. כיון
דאתייהיב ליה רשוג.

אמרו ליה, תינח כל דא. והוא גוי דאמרת
דיבבת ליה כופרא, במאי ידע. אמר
לוון, כיון דמלילת לחויא, היה רוחא דהא
АЗיל לקבלה ולחיש ליה דיתוב לאורה דהא
אתנחים היה בר נש. דליך הוא רוחא על
אודגיה. (אודג ואמר לו).

הוויה מבריא. אמר רבבי אלעזר, ניוף וגחמי,
דהא חוויא עבד מה דעבד. קמי וקריבוי
גבוי חד טינרא בההוא בי חקל, אשכחו לההוא
גוי דמית ובההוא נחש פריך על עקביה ולא
הויה אבדיל מגיה, ובתר אחפרש מעקביה
וסליק על גרוינה ואכרייך פמן. ומטען נחית
על עקביה, שלא הויה מתפרקש מגיה.
אשכחו ליה ארנק חד מליא דינרין דגוזיל לחד
יודאי בארכא ומחא ליה. נטיל רבבי
אלעזר ית ארנק. אמר, בריך רוחמן דבכו לא
עבד שליחותא. חבוי לההוא אתר דהו (אל).
פתח רבבי אלעזר ואמר, (ישעה מה) מאשר יקרף
בעני נקבdet ועני אהבתיך ונתן אדם
תחתיך וילאמים פחת נפשך. מאשר יקרף, יקר
מבעי ליה, והכי איצטראיך. מאשר אתה יקר
בעני, מהו יקרף. מפללiae האיה מגרמיה
אתתיקר. אלא הא כי הוא ודי, דכל בר נש דאייהו
בחזקה קמי קדשא בריך הוא בקדמיה, הוא
מזולג לא ותועבה (תוועבה) קמי קדשא בריך הוא.
ובתר דאיילך ותב מחזביה, השפה איה
אתתיקר מגרמיה. וקדשא בריך הוא קראי
עליה ואמר, מאשר יקרף בעני נקבdet, את
מגרמך יקרף.